

dig søge at ruste os til Tænderne, faar det Udseende af, som om vi pustede os op og virkelig vilde være Noget. Jeg veed godt, at mine Ord ville sagtens ingen Betydning have, idetmindste tænker jeg mig det saa, ellers vilde jeg henstille til det ærede Finantsudvalg at følge en Anvisning af et Medlem igaar gaående ud paa, at hver Gang den høitærede Krigsminister forelægger sit Budget, saa er det saa rigeligt, at der er nok at stryge af. Jeg haaber derfor, at Finantsudvalget vil specielt tage § 26 under Behandling og stryge rask for Gode saa meget som vel muligt. Jeg tror ikke, at der vil komme nogenstomhelst Konflikt paa det Spørgsmaal eller paa Forsvarsvæsenet i det Hele, specielt paa Kjøbenhavns Befæstning. Net, Ministeriet og de ærede Høiremedlemmer vide meget godt, som det ærede Medlem fra Manders (N. P. Jensen) udtalte igaar, at det nytter ikke, og derfor vil jeg anbefale dem nu at fremlægge den Sag om Forsvarssagen og Kjøbenhavns Befæstning. Jeg tror oprigtig, at disse Sager have større Chance for at klares nu end om 5 Aar. For hver Dag der gaar, bliver der mindre Chancer, og dersom de Herrer ikke ønske et Nederlag, saa var det ønskeligt, om de fremlagde disse Sager saa snart som muligt. Jeg skal slutte med at sige, at jeg tror, at det vil baade vort Land og hele vore Udvikling bedst, om vi som det lille Land stræbe hen til mere og mere at komme bort fra Alt, hvad der hedder Militærvæsen, om vi som det lille Land ville være de første til at slutte os til de Bestræbelser, der nu synes at vinde mere og mere Fremgang, nemlig Voldgifts- eller Fredsbestræbelserne. Denne Tanke er ingenlunde løselig hentastet, thi jeg skal oplyse de Herrer om, at der har fra 1794 indtil 1881 af Landstridigheder været henvist til Voldgiftsdomstole ikke mindre end 31 Stridsspørgsmaal, og man vil have den Fornøielse at erfare, at alle disse 31 stridige Spørgsmaal ere blevne jævne med Undtagelse af et eneste. Disse 31 Spørgsmaal have været forelagte Voldgiftsdomstole trindt om i Europa og Amerika, og alle ere de med en eneste Undtagelse blevne jævne til alle Parters fuldstændige Tilfredsstillelse. Vi have derfor en Garanti for, at der meget godt kan arbeides hen i den Retning; og det forekommer mig, at netop smaa Lande som Danmark ere de, der skulle gaa i Spidsen dertil, men at de ikke skulle gaa i Spidsen til Udrustning og militære Foranstaltninger, thi disse baade hverken vort Land eller vort Folk. Jeg tvivler ikke om, at Fredsspørgsmaalet har Fremtiden for sig, og at Alt, hvad der hedder Krig, er fordømt i sig selv,

thi Fredsspørgsmaalet synes mig sundt og godt. Jeg vil derfor oprigtig sige til de gode krigsgale Menneker, om jeg maa bruge saa stærkt et Udtryk; lad os faae Befæstningsforslagene snarest mulig; de have bedre Chance nu end i Fremtiden, og man ønsker dog at gaa saa lidt som muligt i Vandet; derfor er det godt, at de komme til snarlig Behandling. Under alle Omstændigheder vil efter mine Begreber hverken dette eller det næste Ministerium kunne føre dem igjennem. Er det Ministeriets Hensigt at falde paa et saadant Forslag, saa kunne de ganske rolig bringe det frem, thi det skal da nok lykkes. Til Slutning skal jeg kun tilføie, at naar jeg maafe har benyttet mere af Deres Tid, end enkelte Medlemmer kunne synes om, saa er det af den Grund, at jeg ikke tror, der er Noget, som Alle baade i Høire og Venstre ere mere enige om, end at denne Samling skal visne, stagnere osv., og saa har jeg vel ikke talt Noget, der kan støde. Jeg har talt af Hjertets Overbevisning; jeg ønsker kun, at samtlige Rigsdagsmænd ville tage et bestemt Stade, enten for fuld Udrustning til Kamp eller det Standpunkt, som jeg indtager, nemlig som fuldstændig Fredsmand, fuldstændig Afvæbningsmand.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem vilde gjøre Ret i ikke at benytte saadanne Udtryk som dem, han anvendte om dem, der have andre Meninger end han angaaende Spørgsmaalet om Landets Forsvar.

Conseilspræsidenten (Estrup): Den lange Række af Udtalelser, som ere fremkomne i Lobet af disse Dage, falder jo i to Hovedgrupper, nemlig dem, der vedkomme det foreliggende Finantslovsforslag, og dem, der ikke vedkomme det. Om disse sidste skal jeg nu først gjøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holslein) indledede forleden Dag Forhandlingen om denne Sag med at udtale en Beklagelse over, at de gode Udfigter til at komme ind i roligere Tilstande, hvormed den forrige Samling sluttede, vare blevne væsentlig formindskede, som han udtroffe sig, paa Grund af, at der efter Samlingens Slutning var pustet til Ilden fra forskjellige Sider. Jeg antager, at det ærede Medlem derved nærmest har sigtet til de ikke saa overmodige og æggende Udtalelser, som ere fremkomne offentlig efter Samlingens Slutning fra Medlemmer af hans eget Parti. Det ærede Medlem har utvivlsomt Ret i, at der ved Slutningen af forrige Samling blev næret saadanne Forventninger, som af ham antydet, ja jeg bør vel endog antage, at